

המציפה

עתו שבועי

רכל עניני החיים, לספרות ולמדעים ולכל עניני היהודים

..... יוצא לאור בכל ערב שבת

מחיר החתימה על המצפה עם
הזוספה הספרותית החדשה:

באוסטריא-אונגריא:	
לשנה	7 כתרם
לחצי שנה	3.50
לרבע	1.75

באשכנז:

לשנה	8.— כתרם
בירה הארצות:	
לשנה 9 כתרם	— 9.50 פראנק.

על "המצפה" בלי הזוספה הספרותית
אין לחתום.
אין הנחה מהמחיר.

מחיר מודעות או הוכרות לנפשים
לפי גרל השטח.

ברכת מו"ט חצי הכתר. בראש הגליון
שני כתרם.

גליון בודד 12 קר.

מכתבים בלתי חפשים לא יתקבלו.
כ"י, שלא נרפס, לא יושב לבעליו.
המשנה מקומו עליו להודיענו מיד לא
רק שם מקומו החדש, כ"א גם שם
מקומו הקודם.

הארסה לבית המערכת ולארמיניסטרציה:

„Hamicpe“
ul. Św. Sebastjana 32, Kraków.

Kraków, 20 Kwietnia 1906.

גליון טז

הראא. כ"ה ניסן תרס"ו.

אבות ובנים.

אשרי האבות, שבניהם הולכים בדרכיהם!
אין נחת-רוח, אין ישוב-הדעת רק בבית, אשר כל
נפשותיו מתנהגות בדרך אהרן ושלומו והסכמה
ביניהם בנוגע לטוב ורע, לאמת ושקר. ואוי לאבות,
שבניהם שנו את דרכיהם ויכירו להם דרך זרים
והמה הכמים מהם. בבית כזה אין שלום, כי אם
יגון ואנחה כל הימים. הבנים והבנות אוכלים על
שלתן אביהם ולבם כהוין. ההורים תאכזר להבכ
את צאצאיהם מהמל נפשיהם, לקרבם אליהם,
לשפוך שיחם לפניהם, למסור להם את רעיונותיהם
ואת מסורת אבותיהם, להורותם דרך החיים על פי
נסינות הייהם, כי למי הם עמלים אם לא לבאים
אחריהם, למלאות מקומם בתבל? והבנים סרים
מהם, פוגשים אותם במשפטים קדומים, בעיני השד,
מתרסקים מהם ומכזים אותם בסתר ובגלוי, בועטים
במצותיהם, מותרים על עצותיהם ועל ידיעת
נסינותיהם וכלליהם בהיים, אשר עלו לאבותיהם
ככמה שנות עמל ולילות נרודים, כדם התמצית.
הם מתדבקים בזרים, בכני גילם, עמהם יתרועעו
ובקולם ישמעו ועיני האבות רואות וכלות. והם
מיללים בסתר לבותיהם יומם ולילה: בנינו יצאנו
ואינם, נתקימה בנו קללת התורה: בניך ובנותיך
נתונים לעם אחר. הייהם היי יסורים והם מקללים
יומם.

אבל מי בכל גווי הארץ הסובל את הקללה
המרה הזאת כמונו. גם בעמים אחרים ישנם מפלגות
וכתות. גם שם יקרה שהאב הוא ממפלגת האוהזים

בנושנות והבן מהמתקדמים. אבל הבשכול זה יתנכר
הבן לאביו ויתרחק ממנו לגמרי? עניני מפלגות
להוד ועניני משפחה להוד. שניהם מרגישים, כי
ישנו עוד איזה קשר המקשרם והוא הזק מכל
המהיצות המבדילות. ואצלנו בן כי יסור מדרכי
אבותיו, מיד ישכר מאהריו את כל הנשרים, ינתק
את כל ההבלים המהברים אותו אל משפחתו ויהפויץ
להיות אדם הראשון הדש, שאין לו כל מסורת
אבות. זהו אסוננו. הקיצוניות מכלה אותנו ועושה
בנו שמות. דרך בינוני אין לנו. הנך מוצא אב
הרד לכל מצות התורה, קלות נחשבות לו כהמורוח,
מחמיר על עצמו כמותר לו, בוהר להיות מדוכא
ומבוזה כל ימיו ובלבד שלא יעבר על איזה סיג
וגדר שבספרי המוסר. והוליד בן, אשר מתוך עוני
ומחסור מכרה אביו לשלהו להשתכר, וימצא לו
בדרך החיים הכרים, שיוציאוהו כלו מתחת סבלות
אביו וילמדוהו לפרוק מעליו כל עול דת ומוסר,
עד שיוזול הבן כאביו וישנאוהו ויתרחק ממנו ויביט
עליו בעיני כוון. ביהוד נמצא היהם הזה בין בני
עירות קמנות הבאים לכרך, לשרת בכתי אהרים
או ללמוד מלאכה. כאשר אך יתודעו הנערים ההם
עם היי ההכרות, מיד יהיו לאנשים אהרים ויהיו
היי הפקר נמור. שונאי הציונים אומרים, כי הציונות
היבת בדבר, כאלו היא מלמדת את בני הנעורים
הפקרות ופריקות עול. לא הציונות היבת בדבר
ואף לא הסוציאלות היבת בדבר, (אף שכבוד הוא
כי אלמלא הציונות היו הכהורים האלה נעשים
סוציאליים והיו פושעים בעמם ונטמעים בגוים).
ישנם סוציאליים בעמים אחרים, שלא הטילו מעליהם

נפלו בגורלם!
ההוכה על מנהלי הציונים ועל הדברנים,
אשר רגש ישר והמלה בלבם, להוס על כל האבות
השכולים ועל עמנו השכול, שבנו פשעו בו,
להסביר לצעירים כאלה, כי אין הוכה על בעל
מפלגה להשכיה מלבו את כל היהם, אשר לו עם

— פה לא ישקלוהו איש, אביתו, לאמר והנה
הפסיקני בעל ההנות המבקש, אשר הופיע פתאום.
— מה זאת, מה זאת? קרא בקול מנגן. ואני
נסוגתי אהור, כאיש אשר עבר זמנו, כי הן — אמנם
צדקה האברה — רק במקרה באתי הנה לקנות צגרות
ושכני הנכבד רק לרנעים אחרים „מסר“ לי את
הנותו עד נמרו הפלתו. ועתה מה אני ומה חיי כי
אתעלל בקונים היקרים!?

— מה המלח הזה? מאין הבאתו? אמר החנוני.
— מהנותו של ארך — הרגלים! (בניו בערגער
בפי החמוץ.) רמני הנובל, רמני! — עיני שכני נוצצו
ועל שפתיו עבר שחוק ערמה. עתה, יהיה מה שיהיה,
ימעטו — אם ירצה השם — קוני בערגער וקוני
בלי ספק יתרבו...
— תני הנה את המלח! האברה הביטה בי
בנצהון ואני לא נרעתי עין משכני.
— הלא אמרתו? אין שם למרא!
— אוי, הוי! שמונים ושמונה שנים שחורות
תחילנה על ראשם! מי הוציא מהחנות את האכנים?!
אך... הן פה יש ב' דקאות... חבילת המסרקים גם
בן ב' דקאות... תהלה לאל! על הארץ אני רואה י'
דקאות... תבך ומיד נראה את האמת... אהא!

— אל התלוצץ, אדוני!
— כי כאשר ידעתו, עד עתה הוא היה
המרטה ולא המרטה...
— הניחה לי עתה! ראה את המלה הזה!
— ומה אבישה כו?
— היש פה למרא בשק הזה?!

— אמנם בערגער הוא אהרן ואין שני היודע
לפתור לך ההידה הבמוסה הזאת, כי הוא שקלו ולא
אחר.
— הוא שקלו והוא רמני! עד הצי השק אין
המלח מגיע; פה אין למרא!
— אפשר הדבר, אדונתי, לא אבהד. אך אמרי
זאת לו לעצמו, אקוה כי לא תקצפי עליו, אמרתי
בצהוק.
— לא אקצף עליו? אני? מי יתן ואנשכנו בשני!
יבהו אלקים בקדחת את ה... את ה...
— אמרי בפה מלא: את היהורי הרמאי הנובל!
אך אני לא אובל לשקול את רי שום אדם, אמרתי
ברצותי לשום קץ לכל המעשה...
— אתה לא השקלהו, לא? טוב! ישקלהו
אחר... איה הארון קליין?!

פיריטון.

חופר גומץ בו יפול.

כל אשר ראה את האברה הפרועה רצה לארך
רחוב הכפר בעינים בולטות ובפנים מארמים דמה,
כי לבל הפחות ביתה נשרף על ראשה. גם אני ראיתיה,
אך בי חשכתי אהרת ואצהק בקרבי: בלי ספק
„הקיקדה“ בעלה הננס הנאלח בעון איזה עלם גונב-
יום... פתאום התגעשה דלת ההנות והפעמון השתקשק
בשנעין, ובטרם קמתי ממקום שבתי והנה האשה
נצבת לנגדי.
— הנה ראה נא, אדוני הצעיר! פעתה בנחש.
— מה לך, מרתה, מי לך? שאלתיה במנוחה.
— מה לי, אתה שואל, מה לי? התמרמרה
כאלו היה מוטל עלי לדעת את אסונה הנורא.
— אמנם מה לך, כי תשתגעני?
— רעה לי? רמוני!!
— מי רמה אותך, אמללה? אולי בעלך? צחקתי.

Hauslehrer

Dr. der Philosophie einer deutschen Universität, der 15 Jahre in Deutschland gelebt hat, sucht eine passende Hauslehrerstelle für das nächste Sommerhalbjahr event. für ein Jahr. Derselbe besitzt auch hervorragende Kenntnisse der hebräischen Sprache und des Talmuds. Versteht polnisch. Honorar mässig.

Gefl. Offerten an die Redaktion des »Hamizpah« für Dr. N. N. erbeten.

געמאכט האט אונד מיר זעלבען זאנדטע, עס איזט דאהער גאר קיין חשש חלילה „על חמץ שעבר עליו הפסח“, וואס די קאנקורענץ העכסטוואהרשיינליך אויסער אכט ליעס, אונד איזט אין יעדער הינזיכט זאוואהל אין דער קוואליטעט, ווי אויך אים פרייע, יעדע קאנקורענץ אויסגעשלאסען. פיר דאס ביזוהעריגע פערטרויען בעסטענס ראנקענד, אונד פיר דאס ווייטערע מיך עמפעהלענד צייכנע מיט אללער האכאכטונג

Henoch Seidenfrau, Podgórze, Vertreter der Firma Moritz Löw Hussowitz b. Brünn.

שטאטט בעזאנדערער אנצייגע!

ווי עס וואהל מייען געהערמען קונדען בעקאנט איזט, דאס איך די פירמא Moritz Löw Brünn, פאבריק עהטערישער עהלע אונד עסענצען די זייט 40 יאהרע עקסיסטירט אונד דורך איהרע רעעלע בעדיענונגען ווייט איהרע קאנקורענץ איבעשטיגען האט, פערטרעטע, ערלויבע מיר דאס געהערמע פובליקום אויפמערקזאם צו מאכען, דאס זאוויא אלליעהרליך, אויך הייזאיהר די אבער-וועהנטע פירמא, דען געביהרענדען שטר מכירה לפסח

וויר ברינגען היערמיט רעס פ. מ. פובליקום צור קעננטניס, דאס דיע רענאמירטע לעמבערגער כשר-זעלכווארענפאבריק דער פירמא פאסטעט קאמפ. נונמעהר אין דען בעזיטץ דער פירמא בלאנקשטיין עט פרינקעל איבער-גענאנגען איזט. די פאבריק איזט יעצט מיט רען נייעסמען מאשינען פער-זעהן אונד ערצייגט די שענסמען סאלאמי, זאווי אלע פערשיעדענע זעלכווארען-סארטען צו בילדיגסמען פרייען. שטעהט אונטער אויפזיכט דעם בירז' דפה. Blankstein & Frenkel, Lemberg, ul. Gazowa 10. הויפט פיליאלען אין לעמבערג: קארל-לודוויג שטראסע 41, באימף 18 באזשינא 20.

אבאנירט

„דעם יודישען פריינד“!

נישט אומזיסט וועט ראס בלאט הייסען „דער יודישער פריינד“. אין רעס בלאט וועט יעדער רעכטער יוד געפינען זיין ערנסטען פריינד. אין דעם בלאט וועט קיין איינציגער לעזער נישט געערגערט ווערען עפ'ס פארטיי לשון וכרומה, זאנדערן יעדער וועט אין איהם זעהן אז מען מוז נישט דוקא פיהרען מחלוקת מיט פארטייען און אז מען קאנן אים געגענטייל נור מיט גוטע ווערטער יעדען איינעם צופריערען שטעלען. פרייזט רבוים וועט איהר זעהן! אויסער דעם וואס אין דעם בלאט וועט רער יודישער צוועק פלייסיג געפפלעגט ווערען וועלען אין איהם געדריקט ווערען זעהר אינטערעסאנטע ארטיקלע פון פיעלע בעריהמטע שרייבערס ווי אויך אללע נייאגימיטען גלייך וועט אין אללע בעריהמטע צייטיגען. דאס בלאט וועט ערשיינען יעדען פרייטאג. רי ערשמע נומר וועט אי"ה ערשיינען עש"ק פ' צו הבע"ל. אבאנאמענט פרייז 8 קראנען יעהרליך אין לויט דעם חשבון 1/4 יעהריג.

אר ויסגעבער **דניאל שמערנפעלד** מיסד ומנהל הישיבה הקדושה תורת חיים אדרעסע: Daniel Sternfeld Bohorodczany (Galizien).

גליקס-אנצייגע

דיא געוויינטע גארנאמירט דער שטאטט

נרעסער טרעפער עווענט. 6000.000 מארק.

איינלאדונג צור בעטהייליגונג אן דען געוויינטע

דער פאם שטאטטע האמבורג גארנאמירטען גראסען געלד-לאטעריע, אין וועלכער 9 מיליאנען 25,285 מארק זיכער געוואונען ווערען מיססען.

דיא הויפטגעוויינטע דיעזער פארטהייליאפטען געלד-לאטעריע זינד פאלגענדע, נאמליך: דער גרעסטעגליכסטע געוויינט איזט אים גליקליכסטען פאללע: 600,000 מארק.

מארק	40,000	א	1	געוויינט	300,000	א	1
"	30,000	"	1	געוויינט	200,000	"	1
"	20,000	"	7	געוויינט	60,000	"	1
"	15,000	"	1	געוויינט	50,000	"	1
"	10,000	"	11	געוויינט	45,000	"	1
"	5,000	"	36	"	40,000	"	1
"	3,000	"	83	"	35,000	"	1
"	2,000	"	160	"	30,000	"	1
"	1,000	"	428	"	100,000	געוויינט	1
"	300	"	583	"	60,000	"	1
"	200	"	181	"	50,000	"	1

אום גאנצען ענטהאלט דיא לאטעריע, וועלכע אויס 7 קלאסען בעשטעחט, 92,000 לאזע מיט 44,655 געוויינטע אונד 8 פרעמען, זאראסס נאהעצו דיא העלפטע אללער לאזע זיכער געוויינטען מוס.

דער גרעסטעגליכסטע געוויינט 1-שטער קלאסע בעמראנט אים גליקליכסטען פאללע 50,000 M. שטיינט אין דער 2-טען קל. אויף 55,000 M. אין דער 3-טען אויף 60,000 M. אין דער 4-טען אויף 65,000 M. אין דער 5-טען אויף 70,000 M. אין דער 6-טען אויף 80,000 M. אין דער 7-טען אויף 600,000 M.

פיר דיא ערסטע קלאסע, דערען ציעהינג אמטליך פֿעסטגעזעצט, קאסטעט:

- דאס גאנצע אריגינאללאז נור מארק 6.—
- דאס האלבע אריגינאללאז נור מארק 3.—
- דאס פיערשעל אריגינאללאז נור מארק 1.50

דיא איינלאגען פיר דיא פאלגענדען קלאסען זאוויא דאס גענויע געוויינט-פערצייכ-ניס זינד אויס דעם אמטליכען מיט שטאטטוואספען פערזעהענען פערלאזונגס-פלאן ערויכטליך, דען איך אויף וואונש אים פאראויס גראמיס אונד פראנקא צווענדע. יעדער דער בעטהייליגטען ערהעלט פאן מיר נאך שטאטטגעהאכטער ציעהונג זאפארט דיא אמטליכע ציעהונגסליסטע אונאויפגעפארדערט צוגעזאנדט.

דיא אויסצאהלונג אונד פערזענדונג דער געוויינטעלדער ערפאלגט פאן מיר דירעקט אן דיא אינטערעסענטען פראמפט אונד אונטער שטרענגסטער פערשווערענהייט.

בעשטעלונגען ערביטע פער פאסטאנווייזונג אדער אויך געגען נאכאנאמען. מאן ווענדע זיך דאהער מיט דען אויפטרעגען דער נאהעכעפאר-שטעהענדען ציעהונג האלכער, זאגלייך יעדאד'כיו צום

3. מאי ד. י.

פערטרויענספאלל אן

Samuel Heckscher senr.
Bankgeschäft in HAMBURG.

דיא פיינסטע אללער מארקע איזט **„צערעס“ שפייזע-פעטט!**

(אויס קאקאסיסען). דאס בעסטע צום באקען, בראמען אונד קאכען

Nährmittelwerke „Ceres“, Aussig.



די ערצייגונג אונטערליעגט רער בעמישען אן קאנטראללע דער פאם דאהען ק. ק. מיניסטער דעם איננערן גענעהמיגטען אונטערזוכונגסשטאלט פיר נאהרונגס-אונד גענוסמיטעל 31 Spitalgasse WIEN, IX. די קויפער פאן צערעסשפייזעפעטט זינד בערעכטיגט די ווארע אין אריגינאל-פאקונג אין דער אנשטאלט קאסטענפריי אינטערזוכען צו לאסען.

PATENT-ANWALT
PO. FRITZ FUCHS
dipl. Chemiker
(bes. det.)
Techn. Bureau
INGENIEUR. HAMBURG
Wien VII. Siebensterngasse 1.

לשון-הקדש!

גורים גדולים גם קטנים מבני שש שנים ימלאה יוכלו לקבל אצלי לקח בשפה-עבר עפ"י שטה טבעית, קלה ונוחה.

M. J. Heilmann, Podgórze
Józefinska 24.

יגלו מן המלכות... (81) "מלכות מלכות" אצל "מלכות" מן המלכות... (82) "מלכות מלכות" מן המלכות... (83) "מלכות מלכות" מן המלכות...

המלכות מלכות... (84) "מלכות מלכות" מן המלכות... (85) "מלכות מלכות" מן המלכות... (86) "מלכות מלכות" מן המלכות... (87) "מלכות מלכות" מן המלכות... (88) "מלכות מלכות" מן המלכות... (89) "מלכות מלכות" מן המלכות...

המלכות מלכות... (90) "מלכות מלכות" מן המלכות... (91) "מלכות מלכות" מן המלכות... (92) "מלכות מלכות" מן המלכות... (93) "מלכות מלכות" מן המלכות... (94) "מלכות מלכות" מן המלכות... (95) "מלכות מלכות" מן המלכות... (96) "מלכות מלכות" מן המלכות... (97) "מלכות מלכות" מן המלכות... (98) "מלכות מלכות" מן המלכות... (99) "מלכות מלכות" מן המלכות... (100) "מלכות מלכות" מן המלכות...

לקורות היהודים בפולין.

פ. ה. וועטשטיין. (סוף מחוברת ב.)

להות הברית.

(א) בראש נהקבל הרב ה"ל לראש ישיבה ודרשן על משך שלשה שנים דהיינו עד כ"ב טבת תמ"ג לפ"ק. (ב) דיני איסור והיתר הרשות לכל לשאול מאיזה רב שירצה, וכל בע"ב שישאל איזה הוראה באסור והיתר לרב אחד ויורה לו אסור או מותר, אסור אחר"ב לשאול להרב השני אותה הוראה. ואם המצא ימצא איזה בע"ב שיעשה ככה יוקנם בקנס עשרה ארומים ולא ניהן למחול. (ג) בכל ער"ח יתאספי הרכנים... בב"ה דמושכ זקנים (27) ויעיינו במילי דמתא. (ד) הרב הנ"ל יאסוף תלמידים כחורים להקשיב לקולו וירביץ תורה בישראל. ויגיד חילוקים מן התחלת הזמן עד כלות שלשה חדשים בכל שבוע ארבעה חילוקים לשבוע ובכל יום ה' יגיד להם המרשה עם רש"י ז"ל — (ה) כבוד הקהל יצ"ו מחויבים להחזיק לו שלישים בחורים ליתן להם שבתות ולהספיק להם הספקות למספר... שיהנו לנערים, והנערים... (ו) בכל יום ה' בשבוע מחויב לצוות לקרות אליו הבחורים דקהלתנו לשאול את פיהם מה שלמדו... (ז) בענין סמיכות אין לשום אחר מהרכנים להסמיך עד שיהיו שניהם. יאף בהסכמת שניהם לא יסמכו עד שיסכימו הראשים יצ"ו. והסכמת הראשים יהיו דוקא שיבואו בעצמם ולא ישלחו ע"י שמש. ודוקא כשיתיערו ביום ה' (27) מלבד בהכ"נ מושב זקנים היו בימי קדם בקראקא בהכ"נ קלויז ובהכ"נ אצל בהכ"נ הישן ובהכ"נ על בהכ"נ של ר"י פאפר ובהכ"נ של ר' שלום מעליש (אבי ר"צ הירש חתן בעל תוס' יו"ט) ובהכ"נ של ר' מנחם ציון המכונה מענקא כ"ר יששכר (עי' מחברתי דברים עתיקים ע' 11 סי' י"ד ומאמרי דבריו קדם בלוח שעשועים ע' 199—206) חותן פרנס העיר יחמדינה ר' שלמה בהג"מ שמחה כ"ץ רפפורט (אחי אביו של בעל איתן תאורתי) מחבר קול שמחה (עי' מחברתי לתולדות גדולי ישראל ע' 12). והנה כל ששת בהכ"נ הנ"ל אינם גמציאים עוד פה ואין כל רושם וזכר להם. בהכ"נ מושב זקנים התאספו והתיעצו המנהיגים פעם בפעם בעניני הקהל וכצרכי צבור.

ואך בזאת יתרצה אליו כל חוטא בטהרו את לבו ובהנחתו ובשיבו ללכת בדרך הטובה והישרה בכל לבבו ובכל מאדו. וייעצהו כי יתאמץ ללכת מעתה בדרך טובים ואז יבפר עונו ונפשו תשוב למנוחתה ולשלותה. וליב פער פיו וישאף את כל אמרות הצדיק והוא היה בעיניו מדי דברו במלאך אלקים, אשר נגלה אליו מתוך ענן בבוד ה' החופף עליו, לנחמו ולהורות לפניו דרכו. ורוחו נשאתהו בחזק לבו למעלה למעלה וכמו התפשטה נפשו את לבושה, את בשרו. ותעל ותרא על בנפי רוח אל גבהי שמים, אל מצינוח מלאכי השלום, אשר האחד בהם מדבר באזניו דברי שלום, קולות אלקים, אשר במוהם לא שמעה אזנו לנעם ולרוממות. הימים הראשונים סרו מלכבו, היו בלא היו, גם תבל כלה כמוה כאין בעיניו, כלתי תמונת הרב לבדה, אשר נראתה לו ביתר שאת במראה ברוח חיונו; באזניו קול דבריו הטובים והנעימים, אשר באו כמל מאת ה' על נפשו היבשה. הרב בלה לדבר על לבו וליב שמע ותחי רוחו. ולא ידע מה ישיב לאיש הקרוש הזה, אשר עורנו עומד במנוחה שאננה כבראשונה ומתפשט את הטלית. וינש אליו והצדיק הושיט לו ידו ויתקע לו בפו ויברכהו ויצא מאת פניו וידור לו נדר, כי תהינה עצותיו הטובות נר לרגלו לכל יתר ימי חייו. וינע בידיו החמות, הרכות והענגות ומכמו הטיב והנעים, אשר הביט אחריו עד צאתה, מלא אותה אשר ותקוה לימים יבאו. עורנו משומט בהלך נפשו והנה הנבאים והחסידים עומרים עליו ויפור להם כסף בלי ספרות ויצא מבית הרב שמח וטוב לכ, וישב ללכת על המסלה בדרך אשר בא. השמש עמדה בנבה השמים והחם הולך וגדול. וליב חצה את ההמון, אשר עורנו שוקק כחויץ בארבה לרוב ויחל לרדת כמסלה, לבא אל בית הנתיבות. ויעמד רנע אחד בצל אחד העצים להנפש, לראות ולהתענג, ועיניו שוטטו בכל העמק מסביב, אשר מראהו בים ירוק וקרני השמש שופכות עליו אורן. ולרגליו ישתרע קצה העיר הנשען על צלעות הנבעה ומשם והלאה ביה הנתיבות ומכונותיו ובתי מעשהו ושתילי עציו, ומראהו כמראה ענק צהוב, אשר שני פתילים נוצצים לאור השמש יוצאים ממנו הנה וזנה, והפתילים מקבילים איש אל אחיו ונמשכים לאין קץ ותכלה. כל היקום... הארץ מלאה שאון עליוזים, חפצי חיים, והוא גם הוא שאנן ושלז ולבו טוב עליו ואך מחשבה אחת מלאה כל בתי נפשו, ללכת מעתה בדרך הטובה... בכתף העץ התרוצצו הצפרים המצפצפות והמהנות והמעין היוצא מירכתי הנבעה משלח מימיו בנחל

הוא שיש להבין את המושגים הללו בצורה שונה מאלו שבהם הם מופיעים בלשוננו. המושגים הללו הם מושגים שנוצרו בתרבות היוונית הקדומה, והם מושגים שיש להבין אותם בצורה שונה מאלו שבהם הם מופיעים בלשוננו. המושגים הללו הם מושגים שנוצרו בתרבות היוונית הקדומה, והם מושגים שיש להבין אותם בצורה שונה מאלו שבהם הם מופיעים בלשוננו.

המושגים הללו הם מושגים שנוצרו בתרבות היוונית הקדומה, והם מושגים שיש להבין אותם בצורה שונה מאלו שבהם הם מופיעים בלשוננו. המושגים הללו הם מושגים שנוצרו בתרבות היוונית הקדומה, והם מושגים שיש להבין אותם בצורה שונה מאלו שבהם הם מופיעים בלשוננו.

הוא שיש להבין את המושגים הללו בצורה שונה מאלו שבהם הם מופיעים בלשוננו. המושגים הללו הם מושגים שנוצרו בתרבות היוונית הקדומה, והם מושגים שיש להבין אותם בצורה שונה מאלו שבהם הם מופיעים בלשוננו.

המושגים הללו הם מושגים שנוצרו בתרבות היוונית הקדומה, והם מושגים שיש להבין אותם בצורה שונה מאלו שבהם הם מופיעים בלשוננו. המושגים הללו הם מושגים שנוצרו בתרבות היוונית הקדומה, והם מושגים שיש להבין אותם בצורה שונה מאלו שבהם הם מופיעים בלשוננו.

עוד רבא ואברן משמרתו אחרי התמורה, אשר היתה במערכות הממשלה, שברה לו יום אחד מטה לחם וימוט ויתמוטט ויהי רמן לארמה. ובמר נפשו נתן בכיס עינו. ובעת היות לופה מיטיבה את לבה עם מאהביה הבחורים העשירים ומכנה עמהם לילותיה בשעשועים ובהוללות, היה הוא נע ומתגורר מבית יין אל משנהו ויהן בין את שארית יגיעו, בגרים וכהנות, ויהי רק למטה ויפול ולא הוסיף קום.

ולופה דאגה ליום אחרון, ידוע ידעה, כי כל הימים אשר לא העבוד בלחם יעמד יפיה בה ויהיו דבריה אך עם בחורים עשירים ומצתה יאכלה את יגיעם והריקה כיסיהם, ככל אשר היה לאל ירה לעשות. מות שני ילדיה לא השאיר כל זכרון עצב ויגון בלבבה, אך את נקילי כנה אהבה ותשקוד עליו לגרלו ולבלול את תרבותו בבית החנוך, אשר היה בו, ובהיותה לכדה בביתה ובצאת היין ממנה תשיה עצות כנפשה לעשותו לאיש. מפלת יורגה לא נגעה אל לבה ולא נעצבה עליו גם כאשר העצב על התעות עקיה אחת שלמותיה או אחד ענק מצורוניה, ובפנעה בו בתוך רחובות לא שנה עז פניה ולא נע לככה ועברה על פניו כעבור על פני כל נפש אדם, אשר לא ידעה ולא הכירה מעולם.

אך משובויה שמו אותה בפניה וגדודי השנה כלילות התוו חברבורות הבלת מסביב לעיניה ותלמים בחלקת לחייה. מרחוק נראתה לה הזקנה ותאחונה שמה. זכרה כי ייש יום ועברו כל משחריה על פניה מבלי שיה אליה לב, ועדת הרבורים תמצא לה מלכה אחרת לסוב ולסובב אותה, ומהניה מלאו חלחלה, ולו קרמה המות עורנה באבה וביפיה, כי אז טוב בעיניה. ככל זאת חתה נמוגה מפניו בעופפו חרבו על פניה, ובחלוהה חלי חזק עד כי הגיעה אל שערי מות, התרוצצה, התפתלה כנחש רצוף והקבל עליה את הבל אך למען תוסיף עוד להתהלך בארץ החיים. וגם חיתה מחליה; ואולם פניה לא היו לה עוד. נגה ברק עיניה חלף הלך לו ויפעת הפנים נהפכה לירקון, אשר גם הפוך לא הועיל עוד לכסות עליו.

ואשר יגור הארם הוא יבוא לו. קל מהרה מאשר דמתה כנפשה בא היום, הקיץ הקץ, ופתאם ראתה והנה היא גלמודה, נעזבה נשכחה, אין אוהב ואין דע ואין דורש לשלום לה, ולולא הבסף אשר אצרה מלפנים, כי עתה היה משפטה למות ברעב.

ונקולי היה בן שש עשרה שנה, ויחכם ויוסיף לקח ויהי למשיב נפש ולנחומים לאמו. אפס כי לא יבלה עוד לשבת במקום אשר בו היתה לפניו

לישמע שם אחר, אשר יצא מפי הקורא ויתר ממקומו וישאל את גליון מכתב העתי. וישם את הזכוכיות על עיניו ויקח את הגליון בידו בתקותי, אשר קוה, כי שנה הקורא בנקבו את השם ההוא והמורים מתרוצצים ומרקרים לעיניו כשעירים שחורים והאנשים כולם מחרישים משהאים לאיש החרד והנע בלו כנוע הקנה מפני רוח. ועיניו שוטטו ככהלה ובקצר רוח מאין כמוהם על פני כל המאמר ועודנו משלה נפשו בתקות שוא, כי לא כן הוא, אך פתאים השליך את הגליון מידו ויכס את פניו בשתי ידיו ויבך ויאנח במרירות. כי הנה אמת, נכון היה הרבר, כאשר שמע כן ראה את השם ניקולוי פסקה בראש פורעי הפרעיות. נכדו, בן בתו, הוא היוצר והוא המבלבל את רברי ההתנפלות הזאת, אשר הדיחה את הרעה על אלפי משפחות עבריות.

איש לא ערב את לבו לנסות אליו דבר להשיחו בעודנו נאנח ובוכה וסופק את כפיו.

ובמר נפשו דבר אל לבו לאמר: אוי מה היה לי, כי הראנו אלקים את יוצא חרצי מכין הרג ומשסה לבני עמי. העור לא נרצה עוני. לא מהרתי מחמאתי ככל הבא עלי? אך מהרה נחם על הלגתי ויתאפק וימח דמעיה מעיני ויקם ללכת לדרבו. למה לו אור, למה לו חיים לעת כזאת? אל בית הבנסת ישים פעמיו, אל תחת כנפי אלקי הרוחות, שמה יחיש מפלגו לו מסערת לבו, שם ישפוך את נפשו לפני ה' הרואה ללבבו, המבין אל כל מחשבותיו, שם יתמוגג בכבי וכתפלה וכתחנונים עד אשר ירוח לו או עד יגוע.

והרואים את יגונו ואת בכייו ואת המרוריו אמרו אך מאת השמועה הרעה היתה זאת, כי נגעה עד לבו, ויביטו אחריו כגשתו אל הרלת והוא לבן-פנים, נשבר ונרכה מכראשונה. והמעט שחה לעפר נפשו. הוא בא עד הרלת ואיש לא ערב את לבו לעצרו. והנה נפתחה הרלת ואשה לבושה הוד והדר באה כפרח והיא עליזה ושמחה, ומראָה והליכותיה כמתים מחלד. ויתר ליב ממקומו הצדה כמזכה רעם. הלא הנה המונת מתילדה לנגד עיניו, כאשר נראתה לו בליל חג הלדה לנוצרים בשובו מבוקרשט ובהחלי לדרת בסלם החיים. זאת דמותה, זה תאר פניה ובכל זאת הביר את לופה, אשר לא ראה זה עשר שנים. והיא באה אל העיר ק. לרגלי איש אחד בעל אחוזה, אשר ראתה עמו חיים שנות מספר בלבוב. וזומה לא שמה לבה אל האיש הזקן, אשר נטה מפניה בכואה, כי אמרה אין זאת, כי שם לה מקום בחשבו אותה לאשה גדולה, ותעבור משם והלאה אל ירך החנות והדרוש לכגדי משי ורקמה.

